

„Primiți înapoi prin înviere” (Evrei 11.35)

Versetetele călăuzitoare: Evrei 11.17-19

Evrei 11.17-19: Prin credință, Avraam, când a fost încercat, l-a adus jertfă pe Isaac; și el, care își însușise promisiunile, oferea jertfă pe singurul său fiu, ca acela căruia i se spusese: „În Isaac ți se va numi sămânța!”, socotind că Dumnezeu poate să învieze chiar dintre morți, de unde, vorbind figurativ, l-a și primit.

Citește Geneza 22.

Una dintre cele mai mari istorisiri despre credință și ascultare din Biblie se găsește în Geneza 22. Este de neimaginat pentru noi: Dumnezeu i-a spus lui Avraam să își sacrifice fiul: „Ia acum pe fiul tău, pe singurul tău fiu, pe care-l iubești, pe Isaac, și mergi în ținutul Moria și adu-l acolo ca ardere de tot pe unul din munții despre care îți voi spune” (Geneza 22.2).

Cu greu ne putem imagina sentimentele care trebuie să fi umplut inima lui Avraam: șoc, groază, durere! Dumnezeu i-a cerut să renunțe la fiul său - chiar fiul pe care Dumnezeu i-l promisese lui și soției sale Sara cu ani înainte. Ar fi fost destul de greu pentru Avraam să renunțe la Isaac dacă ar fi știut motivul - dar era cu totul altceva să renunțe la el fără niciun motiv întemeiat. De fapt, pentru niciun motiv evident! Și nu numai atât: Dumnezeu chiar i-a cerut lui Avraam să își sacrifice fiul iubit cu propria mână! De ce ar cere Dumnezeu așa ceva? Îi face oare plăcere Domnului să trezească speranțele și visele unei persoane, doar pentru a le sfârâma?

Dar Avraam s-a supus lui Dumnezeu! El nu a negociat cu Dumnezeu și nu a ezitat. „Și Avraam s-a sculat dis-de-dimineată și a pus șaua pe măgarul său și a luat cu el pe doi dintre slujitorii săi și pe Isaac, fiul său; și a despiciat lemnele pentru arderea de tot și s-a ridicat și a mers la locul despre care îi vorbise Dumnezeu” (Geneza 22.3). Disperarea lui Avraam, agonia sa în timpul acestei lungi călătorii spre Muntele Moria, în timpul ultimei sale călătorii și al ultimelor ore alături de fiul său, a fost o experiență pe care majoritatea dintre noi nu o putem înțelege. Ce durere emoțională inimaginabilă trebuie să fi simțit Avraam în timp ce ascutea cuțitul pentru sacrificiu și îngrămădea lemne pentru focul care urma să mistuie trupul fiului său iubit.

Da, Avraam s-a supus lui Dumnezeu, chiar dacă nu a înțeles pe deplin de ce Dumnezeu îi cerea să facă toate acestea. În drumul său spre Muntele Moria, probabil că era sfâșiat între oroarea a ceea ce trebuia să facă acolo și speranța că Dumnezeu i-l va da cumva pe Isaac înapoi - viu! Avraam umblase deja cu Dumnezeu timp de mulți ani, așa că știa că Dumnezeu Își îndeplinește întotdeauna promisiunile. Iar Dumnezeu promisese că urmașii lui Avraam vor veni prin Isaac. Deși învierile din morți nu se mai întâmplaseră niciodată în istoria omenirii, Avraam a concluzionat că Domnul este capabil să învie oameni dintre morți (Evrei 11.19). Prin urmare, dacă Isaac urma să fie sacrificat, Dumnezeu ar fi trebuit să îl învie dintre morți pentru a-și îndeplini promisiunea. O altă considerație l-a condus poate pe Avraam la gândul pe care i l-a exprimat și lui Isaac: că „Dumnezeu Însuși va îngriji de mielul pentru arderea de tot” (Geneza 22.8).

În orice caz, Avraam era convins că „judecătorul întregului pământ va face dreptate” (Geneza 18.25). Când tatăl și fiul s-au despărțit de servitorii lor, Avraam le-a spus: „eu și băiatul vom merge până acolo și ne vom închina și vom veni din nou la voi” (Geneza 22.5). Avraam se va supune Domnului - și va lăsa soluția în seama lui Dumnezeu. Ce dovadă de credință! Ce exemplu de

credință ar trebui să imităm! Adesea suntem atât de departe de ascultarea desăvârșită. Majoritatea dintre noi suntem doar parțial ascultători în chestiuni care sunt mult mai puțin solicitante decât încercarea cu care s-a confruntat Avraam! Dumnezeu Se așteaptă la ascultare desăvârșită, chiar dacă nu ne dezvăluie toate motivele circumstanțelor noastre. [...]

Bucuria, pe care Avraam a simțit-o după ce acest test al credinței s-a încheiat, trebuie să fi fost copleșitoare. Ce „reîntâlnire” fericită cu Isaac! Ce timp minunat de părtășie cu Isaac pe drumul spre casă! [...] Cât de diferită a fost starea de spirit pe drumul spre casă în comparație cu călătoria dus-întors spre Muntele Moriah! Întreaga călătorie de întoarcere a fost un moment de bucurie. Era ca și cum Isaac, fiul iubit, murise, dar acum fusese reunit cu tatăl său Avraam prin „înviere”! De fapt, Evrei 11.19 ne spune că Avraam l-a primit pe Isaac înapoi din moarte - vorbind la figurat - prin înviere. Isaac este astfel o imagine al lui Hristos în înviere.

Prin urmare, unul dintre motivele principale ale încercării, prin care a trebuit să treacă Avraam, a fost acela de a transmite poporului lui Dumnezeu un adevăr biblic într-un mod figurat. Sacrificarea lui Isaac de către Avraam este una dintre cele mai clare *prefigurări* ale morții ca jertfă și a învierii Domnului Isus Hristos, care urmau să aibă loc. O *image*, un *model anticipat* poate fi descris în termeni simpli ca „o persoană, un loc, un eveniment sau alt obiect din Vechiul Testament care ilustrează într-un fel un adevăr din Noul Testament”. Să analizăm mai îndeaproape acest *model anticipat*, sau *image*, bine cunoscut din Geneza 22.

Avraam este o imagine a lui Dumnezeu Tatăl, care a fost gata să-Și sacrifice pe Unicul și Preaiubitul Fiu pentru păcatele noastre: „El nu L-a cruțat pe propriul Său Fiul, ci L-a dat pentru noi toți” (Romani 8.32). Tristețea și durerea, pe care le-a simțit Avraam în timp ce călătorea cu Isaac spre Muntele Moria, ne oferă doar o imagine a tristeții și durerii lui Dumnezeu Tatăl în timp ce mergea spre Golgota cu Fiul Său desăvârșit. Profunzimea dragostei lui Dumnezeu pentru noi este arătată cel mai clar în inima îndurerată a unui Dumnezeu care a fost totuși dispus să Îl dea pe Fiul Său preaiubit ca jertfă pentru noi - fără nicio condiție. *Ce imagine copleșitoare a dragostei mari a lui Dumnezeu pentru păcătoși!*

În Isaac Îl vedem pe Domnul nostru Isus ca Fiu desăvârșit, desăvârșit de ascultător față de voia Tatălui. Isaac era cel puțin un adolescent când Avraam a mers cu el la Muntele Moria. Faptul că i-a permis bătrânului său tată să îl lege și să îl așeze pe altar subliniază imaginea lui Hristos, care a mers de bunăvoie la cruce pentru noi. *Imaginea*, desigur, este departe de ascultarea perfectă a Fiului lui Dumnezeu.

Când Isaac a întrebat: „Iată focul și lemnele; dar unde este mielul pentru arderea de tot?”, Avraam a răspuns: „Dumnezeu Însuși va îngriji de mielul pentru arderea de tot” (Geneza 22.7,8). Isaac nu avea nicio idee despre ceea ce îl aștepta atunci când au mers amândoi împreună la Muntele Moria. În schimb, Domnul nostru știa exact ce Îl așteaptă când a mers la Golgota împreună cu Tatăl și totuși „Și-a îndreptat fața hotărât să meargă la Ierusalim” (Luca 9.51). Aceasta nu a fost o izbucnire spontană de dragoste emoțională. Nu a existat niciodată o dragoste atât de hotărâtă precum cea arătată în mersul neclintit al Domnului nostru spre moartea despre care știa că Îl așteaptă. El știa că va fi răstignit acolo în agonie și va suferi judecata teribilă a lui Dumnezeu pentru păcatele noastre. În Isaac, avem o mică imagine a Fiului desăvârșit, care Se supune voinței Tatălui.

Fără comentariul inspirat din Evrei 11, probabil am putea trece cu vederea faptul că învierea lui Hristos face parte din *image*. Trebuie să avem în vedere că trebuie să evităm două extreme atunci când studiem modelele prefigurative din Vechiul Testament:

- O extremă ar fi să trecem complet cu vederea trăsăturile de penel largi, evidente, pe care Dumnezeu le-a rânduit în mod suveran în istorie și le-a păstrat prin inspirație. De exemplu, dacă nu am vedea Muntele Moria ca o imagine a Golgotei, am trece cu vederea imaginea evidentă a cuvântului. (De altfel, o creastă a Muntelui Moria ar fi putut fi chiar locul din Ierusalim unde a fost răstignit Domnul nostru!)
- Pe de altă parte, este de asemenea posibil să punem prea mult într-o prefigurare. Aceasta este cealaltă extremă pe care trebuie să o evităm. De exemplu, lemnele pentru jertfă, pe care Avraam i le-a dat lui Isaac să le care, pot - sau nu - să fie o imagine a crucii pe care Hristos a purtat-o la locul răstignirii Sale. Dar a spune că desișul în care a fost încurcat berbecul (Geneza 22.13) este o imagine a coroanei de spini este probabil să citim mult prea mult în această imagine.

Cu toate acestea, știm că suntem pe un teren sigur atunci când vedem învierea în această imagine, deoarece Evrei 11.19 afirmă în mod explicit că Avraam l-a primit pe Isaac înapoi din moarte „vorbind figurativ”¹.

Bucuria reîntâlnirii, pe care Avraam și Isaac au experimentat-o la sfârșitul „jertfei”, este cu siguranță parte din imaginea pe care Dumnezeu dorește să ne-o prezinte. Chiar în următorul capitol din Evrei, citim: „Isus, ... care, pentru bucuria pusă înaintea Lui, a răbdat crucea, disprețuind rușinea, și șade la dreapta tronului lui Dumnezeu” (Evrei 12.2). Care era bucuria pe care o aștepta Isus? Cu siguranță, o parte din acea bucurie era întoarcerea Sa în cer! Imaginează-ți bucuria reunirii, pe care Dumnezeu Tatăl și Dumnezeu Fiul au împărțit-o atunci când Tatăl L-a primit pe Fiul înapoi din moarte! Tatăl și Fiul Se vor bucura de această relație și părtășie intimă pentru toată eternitatea, iar această bucurie nu va fi niciodată întreruptă - și totul datorită sacrificiului făcut la Golgota!

Bucuria, că Dumnezeu „L-a primit înapoi pe Domnul Isus prin înviere” (Evrei 11.35), are, fără îndoială, o aplicație practică pentru noi astăzi. Datorită învierii lui Hristos, avem bucuria de a ști că în învierea Sa suntem una cu El din punct de vedere pozițional - chiar și acum! (Vezi Romani 6.4-11.) De asemenea, știm că într-o zi vom intra în bucuria eternă a Domnului, când vom intra în cer prin înviere (vezi Matei 25.21,23). Să ne gândim la bucuria reîntâlnirii, pe care unii creștini, care au fost încercați precum Avraam, o vor experimenta când se vor reîntâlni cu cei dragi, care le-au fost luați de lângă ei prin moarte - poate din motive pe care încă nu le înțeleg pe deplin.

Citește Iuda 24 și imaginează-ți această bucurie de neegalat, pe care o vom experimenta cu toții când vom fi luați la cer prin înviere și vom deveni nemuritori - pentru a fi cu Domnul nostru înviați pentru totdeauna!

Tradus de la: <https://www.soundwords.de/durch-auferstehung-zurueckerhalten-heb-11-35-a18636.html>

Titlul original: „[Received back by resurrection](#)”

Sursă: www.growingchristians.org

¹ Nota traducătorului: Autorul citează din *New American Standard Bible*: „as a type”. Alte traduceri ale Bibliei citesc: „in a figure” (Darby, King James, American Standard Version); „in a figurative sense” (New King James). CSV Elberfelder are: „im Gleichnis {parabole}”.